

RETTEEN I RANDERS DOM

afsagt den 26. november 2019

Sag BS-12856/2019-RAN

Advokat [A] mod

Advokatnævnet
(advokat [B])

Denne afgørelse er truffet af dommer Henrik Præstgaard.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 22. marts 2019, og den drejer sig om, hvorvidt advokat [A] har overtrådt god advokatskik, og om han med rette er pålagt en bøde på 20.000 kr. for overtrædelse af god advokatskik.

Sagsøgeren, advokat [A], har fremsat påstand om frifindelse, subsidiært at der pålægges en mindre sanktion.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har fremsat påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 28. februar 2019 stadfæstes.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Advokatnævnets har den 28. februar 2019 afsagt følgende kendelse:

”Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over advokat [A], [bynavn].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at advokat [A], der repræsenterede modparten med inddrivelsen af et krav mod [virksomhed 1] v/[klager], har tilsidesat god advokatskik ved ikke at overholde inkassolovens §§ 9 og 10 eller rentelovens § 9 b, ved at opkræve for høje inkassoomkostninger, samt ved at fremsende en inkassoskrivelse med ikke-krypteret e-mail.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 5. oktober 2018.

Sagsfremstilling:

[Virksomhed 2] v/ [X] opkrævede ved faktura nr. 160 af 31. oktober 2017 til [virksomhed 1] v/ [klager] et beløb på 35.609,90 kr. inkl. moms for udført [...]arbejde. Det fremgår af fakturaen, at forfaldsdatoen er den 8. november 2017, og at der ved betaling efter forfald tilskrives renter på 0,70 % pr. påbegyndt måned samt et gebyr på 100 kr.

Ved e-mail af 3. november 2017 til [virksomhed 2] v/ [X] skrev [klager] bl.a. følgende:

“Hej [X]

Din faktura 160 modtaget d. 2/11 kan ikke accepteres.!

Prøv lige at kikke dig i spejlet og så gå dine timer igennem igen

Timeprisen blev aftalt til 300,00 kr. + moms på jorden og 500,00 kr. + moms for [...]arbejde

Vi aftalte også at jeg skulle have kvittering på udlæg for diesel evt. som foto-bilag.

Ser frem til at modtage en Kreditnota på faktura 160 samt en rettet faktura på den aftale timepris og det rigtige time antal”

Den 9. november 2017 sendte [virksomhed 2] v/ [X] en rykker til [virksomhed 1] v/ [klager], hvorved der opkrævedes hovedstolen på 35.609,90 kr., et rykkergebyr på 100 kr. samt renter på 0,70% for perioden 8. november 2017 til 9. november 2017. Af rykkeren fremgår bl.a. følgende:

“Denne rykker er samtidig et påkrav og varsel i henhold til inkassolovens § 9. Sker betaling ikke senest 10 dage fra dato, vil dette kunne medføre, at der pålægges yderligere omkostninger idet sagen herefter vil blive sendt til inkasso, hvis ikke vi har hørt fra dig”

Ved en e-mail senere samme dag til [virksomhed 2] gentog [klager], at fakturaen ikke kunne accepteres og henviste til det anførte i e-mail af 3. november 2017.

I e-mail af 16. november 2017 til [X] fremsendte [klager] sin opgørelse over antal timer og timepris og oplyste, at der efter hans opfattelse skulle betales 26.562,50 kr. inkl. moms.

Den 27. november 2017 sendte [virksomhed 2] en rykker mere til [virksomhed 1], hvorved der opkrævedes et yderligere rykkergebyr på 100 kr. samt renter på 0,70 % for perioden 9. november 2017 til 27. november 2017. Rykkeren indeholdt samme varsel om inkasso som rykkeren af 9. november 2017.

I december 2017 rettede [X] fra [virksomhed 2] henvendelse til advokat [A] med anmodning om bistand til inddrivelse af tilgodehavendet hos [virksomhed 1] v/ [klager] og fremsendte i den forbindelse kopi af rykkerskrivelserne.

Ved e-mail af 19. december 2017 kl. 9:10 til [klager] fremsendte advokat [A] en inkassoskrivelse dateret den 18. december 2017. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

“Vedr.: [virksomhed 2] v/[X]
[X] har anmodet mig om, hos Dem, at inkassere sit tilgodehavende i henhold til faktura nr. 160 af 31.10.17, som De trods rykkere ikke har betalt.
Rykkerne indeholder oplysning om betaling inden 10 dage for at undgå yderligere omkostninger.

Beløbet incl. renter pr. dec. 2017	kr. 35.858,17
2 x rykkergebyr + overgivelse til inkasso	kr. 500,-
Inkassoomkostninger excl. moms	kr. 2.880,-
I alt	kr. 38.238,17

Beløbet skal indbetales straks eller der må inden 5 dage (p.gr.a. jul senest 3. jan. 2018) træffes aftale om en tidsmæssigt kortere periode med afdragsafvikling. Der påløber yderligere renter pr. 1/1 2018 med kr. 249,27.

Beløbet skal overføres til min klientkonto [...].

Ved manglende betaling eller aftale om afdragsafvikling vil kravet overgå til inddrivelse ved Retten, hvorved yderligere omkostninger påløber.”

Ved e-mail af 19. december 2017 kl. 19:18 til advokat [A] afviste [klager] kravet og gjorde opmærksom på sine indsigelser imod faktura nr. 160. [Klager] videresendte samme dato sin e-mail med indsigelser af 3. november 2017 og sin e-mail med timeopgørelse af 16. november 2017 til advokat [A].

Advokat [A] skrev ved e-mail af 3. januar 2018 til [klager] bl.a. følgende:

“Dine bemærkninger er gennemgået med [X]. [X] har ført timeforbrug løbende og er opgjort til dig.

Han står uforstående overfor, hvad der skulle være grundlaget for din timeopgørelse, der efter [X]s opfattelse alene kan bero på et skøn fra din side. Du var ikke tilstede alle dage, da arbejdet blev udført

Hans timetakst er kr. 325,- + moms. [...]timer er 500,- + moms og på det foreliggende grundlag er ikke andet aftalt.

Kravet i henhold til mit brev af 18.12.2017 fastholdes. Det samlede beløb med yderligere renter er nu kr. 38.487,44.

Undertegnede er ikke advokat for dig, men inden sagen fortsættes ville det for mig at se på det foreliggende være en god ide, at kontakte en advokat for at få en juridisk vurdering på den bevismæssige stilling i sagen.”

[Klager] fremsendte yderligere indsigelser mod kravet den 5. januar 2018.

Ved e-mail af 30. januar 2018 til [klager] bekræftede advokat [A], at [X] havde modtaget en indbetaling fra ham på 26.950,42 kr. Advokat [A] anførte endvidere, at der ved en beklagelig fejl var dobbeltfaktureret i forbindelse med et

udlæg, hvor moms var medtaget to gange, og at [klager] i den forbindelse havde fået en kreditnota på 77,60 kr. Af e-mailen fremgår endvidere bl.a. følgende:

“Restmellemværendet kan herefter opgøres således:	
Skyldig ilg. Min seneste opgørelse af 03.01.2018	kr. 38.487,44
Indbetalt	-kr. 26.950,42
Kreditnota	<u>-kr. 77,60</u>
 Rest herefter	 kr. 11.459,42

Hvilket beløb bedes indbetalt med frigørende virkning til konto [...] inden 8 dage fra dato for at sagen ikke sendes i fagedretten med yderligere omkostninger til følge.”

[Klager] fremkom med indsigelser mod kravet ved breve af 1. februar og 8. februar 2018, hvori han endvidere gjorde gældende, at inkassoloven ikke var overholdt.

Den 26. august 2016 stævnedes [virksomhed 2] v/ [X] ved advokat [A] [virksomhed 1] v/[klager] ved Retten i [bynavn] med påstand om betaling af restmellemværendet med tillæg af 300 kr. i rykkergebyrer, 310 kr. i andre udenretlige omkostninger samt renter og sagens omkostninger i øvrigt.

Advokat [A] har oplyst, at hans klient efterfølgende valgte at hæve sagen ud fra lønsomhedssynspunktet.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at overholde inkassolovens §§ 9 og 10 eller rentelovens § 9b. ved at opkræve for høje inkassoomkostninger, samt ved at fremsende en inkassoskrivelse med ikke-krypteret e-mail.

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at der både forud for såvel som efter modtagelse af advokat [A]s inkassoskrivelse gentagne gange er gjort indsigelse imod kravet. Advokat [A] har aldrig forholdt sig kvalificeret til disse indsigelser, ligesom han har forsømt at realitetsbehandle indsigelser om overtrædelse af inkassoloven.

[Klager] har endvidere gjort gældende, at inkassoskrivelsen var dateret den 18. december 2017, men fremsendt den 19. december 2017,

hvorfor fristen rettelig var den 4. januar 2018, ikke den 3. januar 2018. Dette var misvisende for modtageren. Endvidere blev det oplyst, at der blev pålagt yderligere rente den 1. januar 2018, selvom dette var inden for betalingsfristen.

[Klager] har videre gjort gældende, at inkassoomkostningerne på 2.880 kr. angivet i inkassoskrivelsen er for høje, idet der ifølge bilag 1 til bekendtgørelse nr. 476 af 24. maj 2016 om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling maksimalt må opkræves inkassoomkostninger for 2.250 kr. ved en fordring af den pågældende størrelse.

[Klager] har videre gjort gældende, at advokat [A] har truet med uaktuelle retsskridt ved at true med indbringelse for fogedretten, når kravet var bestridt, ligesom det var i strid med renteloven at sende sagen til småsagsbehandling med medtagelse af rykkergebyrer, inkassoomkostninger og påløbne renter.

[Klager] har endelig gjort gældende, at det var i strid med persondataloven at fremsende inkassoskrivelsen med ikke-krypteret e-mail uden forudgående samtykke hertil.

Indklagede:

Advokat [A] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at han har drøftet [klager]s indsigelser med sin klient, [X], både før afsendelsen af inkassoskrivelsen, og igen da indsigelserne blev fremsat direkte over for advokat [A]. Advokat [A] har meddelt [klager] sin klients fastholdelse af afvisningen af indsigelserne og opfordret ham til at søge juridisk bistand.

Advokat [A] har endvidere anført, at det ikke er hans opgave at træffe afgørelse om indsigelserne, men alene at vurdere disse og sammenholde dem med sin klients opfattelse af bevisgrundlaget. I vurderingen indgik, at der ikke forelå noget skriftligt aftalegrundlag som dokumentation for [klager]s synspunkter, at [X]s timepris ikke var urimelig, og at [X] oplyste, at han havde vidnegrundlag for sin tilstedeværelse på de fakturerede tidspunkter.

Advokat [A] har videre anført, at [X] meddelte, at han ønskede kravet forfulgt ved retten. Planen var herefter, at sagen skulle starte med et påkrav henset til beløbets størrelse. Efter drøftelse med retten omkring portalen minretssag.dk angav retten

dog, at det rigtigste ville være at gå direkte til en retssag, når advokat [A] var af den overvejende opfattelse, at der ville komme indsigelser mod kravet.

Advokat [A] har endelig anført, at parterne har korresponderet på e-mails, og at der ikke fremgår nogen personfølsomme oplysninger heraf.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet lægger til grund, at advokat [A] var bekendt med [klager]s indsigelser mod kravet på betaling forud for fremsendelsen af inkassobrevet af 18. december 2017, idet advokat [A] ifølge egne oplysninger drøftede indsigelserne med sin klient forud for afsendelsen af inkassobrevet.

Det er ikke i sig selv i strid med god advokatskik at tage en bestridt fordring til inkasso, men advokaten er forpligtet til at vurdere kravets berettigelse, herunder undersøge om der er gjort indsigelser mod kravet, ligesom advokaten skal forholde sig til eventuelle indsigelser.

Inkassobrevet af 18. december 2017 omtaler ikke indsigelserne, hvorfor Advokatnævnet allerede af den grund finder, at advokat [A] som ansvarlig for brevets udformning har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

I relation til størrelsen af inkassoomkostningerne fremgår det i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 som ændret ved bekendtgørelse nr. 476 af 24. maj 2016, at der ved udenretlig fremmedinkasso af fordringer på 25.001 — 50.000 kr. maksimalt kan opkræves inkassoomkostninger på 2.250 kr. ekskl. moms.

Advokat [A] findes på den baggrund at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved i brevet af 18. december 2017 at opkræve et inkassosalær, der oversteg det maksimumbeløb, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002.

Advokatnævnet bemærker, at det forhold, at der er fremsat indsigelser mod et krav, ikke i sig selv findes at udelukke, at en kreditor kan sende rykkerskrivelse og i den forbindelse opkræve rykkergebyr efter rentelovens § 9 b, stk. 1, jf. U 2008.1083 V.

Advokatnævnet finder på denne baggrund, at advokat [A] ikke har tilsidesat god advokatskik ved som advokat for [virksomhed 2] v/ [X] i brevet af 18. december 2017 at opkræve rykkergebyrer på i alt 200 kr.

Endvidere finder Advokatnævnet, at advokat [A] ikke har tilsidesat god advokatskik ved den 19. december 2017 at have sendt inkassoskrivelsen til [klager] via ikke-krypteret e-mail. Nævnet har herved lagt vægt på, at fremsendelse af fortrolige og følsomme personoplysninger fra en almindelig e-mail ikke er i strid med god advokatskik, idet det på daværende tidspunkt ikke var et lovkrav — men alene en anbefaling — at private virksomheder sendte sådanne oplysninger krypteret.

Advokatnævnet finder det ikke godtgjort, at advokat [A] i øvrigt ved sin håndtering af sagen har tilsidesat god advokatskik.

Advokatnævnet pålægger som følge af det anførte og henset til flerheden af overtrædelser advokat [A] en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokat [A] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [A] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.”

Forklaringer

Advokat [A] har forklaret, at han fik en telefonisk henvendelse fra en klient, som han tidligere havde lidt samarbejde med. Klienten havde et krav, der skulle inddrives. Han oplyste klienten om reglerne for at tage et krav til inkasso herunder fristen på 10 dage. Klienten skrev herefter selv til sin kunde for at overholde fristen på 10 dage.

Da beløbet ikke var betalt, da fristen udløb, gennemgik han grundlaget for kravet med sin klient. Klienten oplyste ham om, at kunden havde nogle indsigelser, idet kunden bestred antallet af timer og timeprisen. Han fik kundens indsi-

gelder gengivet mundtligt af sin klient, inden han tog kravet til inkasso, og han havde ikke set de i sagen fremlagte mails, inden han tog kravet til inkasso.

Han undersøgte herefter, hvad timeprisen for lignende arbejde var og kunne konstatere, at hans klients timepris ikke var ubillig. Klienten oplyste, at han havde vidner på, at der var udført arbejde i de timer, som der var faktureret for. Han tog herefter kravet til inkasso og sagde til klienten, at de så måtte se, hvad der herefter ville ske. Han havde forholdt sig til kundens indsigelser, men det fremgår ikke af inkassobrevet.

Kunden kom med de samme indsigelser, som han tidligere havde gennemgået og overveje sammen med klienten. Han skrev derfor til kunden den 3. januar 2018, og gjorde kunden opmærksom på, at kunden skulle overveje at kontakte en advokat.

Kunden indbetalte herefter et beløb, og han drøftede med klienten, hvad der skulle ske med den resterende del af kravet. Der blev udtaget stævning den 26. august 2018, og ikke som anført i kendelsen fra Advokatnævnet den 26. august 2016. Der kom et svarskrift med bilag A til T fra kunden, og på den baggrund blev klienten indkaldt til et møde, hvor de drøftede omkostningerne ved at føre sagen videre. Klienten valgte herefter at stoppe sagen af procesøkonomiske grunde, og der er derfor ikke sket en prøvelse af, om den bestridte del af kravet var berettiget.

Parternes synspunkter

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Advokat [A] har til støtte for sin påstand anført, at han ikke har overtrådt de advokatetiske regler. Det er tilladt at tage en fordring til inkasso, selv om kravet er bestridt. Han havde i forbindelse med sin gennemgang af kravets berettigelse vurderet kundens indsigelser. Det var ikke i hans overvejelser, at han i brevet til kunden skulle skrive noget om, at han havde vurderet kundens indsigelser. Han vidste ikke, om kunden fastholdt sine indsigelser, og der var derfor inden grund til at skrive om indsigelserne i inkassoskrivelsen.

Han opfordrede kunden til at kontakte sin egen advokat, så kunden fik sin egen rådgivers vurdering af sagen.

Det er korrekt, at han i forbindelse med inkassoskrivelsen kom til at opkræve et inkassosalær, der var lidt højere end taksten. Der er tale om en menneskelig fejl, og en bøde på 20.000 kr. er helt ude af proportioner i forhold til, at der er tale om en meget lille fejl.

Såfremt retten finder, at der i øvrigt er begået en fejl, så er der alene tale om en mindre fejl, som alene kan medføre en mindre sanktion.

Advokatnævnet har til støtte for sin påstand anført, at advokat [A] har erkendt, at han har taget for meget i inkassogebyr, hvilket er en overtrædelse af god advokatskik.

Advokat [A] har oplyst, at han var bekendt med, at hans klients kunde havde indsigelser vedrørende kravet. Under hensyn hertil burde advokat [A] have forholdt sig til indsigelserne i forbindelse med, at han tog kundens krav til inkasso. Den meget afvisende tone i modpartens indsigelser er i den forbindelse en skærpende omstændighed i forhold til vurderingen af, hvorvidt advokat [A] har tilsidesat god advokatskik ved netop ikke at behandle indsigelserne over for modparten.

Det følger af afgørelsen trykt i U 2018.1160 H, at domstolene ikke skal tilsætte Advokatnævnets afgørelse, fordi der kan rejses en vis tvivl om nævnets vurdering. Domstolene må således særskilt vurdere, om der er fornødent grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse. Det fremgår videre af afgørelsen, at normalbøden ved førstegangsovertrædelser som udgangspunkt er 10.000 kr.

Der er tale om to overtrædelse af reglerne om god advokatskik, hvorfor bøden på 20.000 kr., som Advokatnævnet har fastsat, er efter praksis, og Advokatnævnets afgørelse skal derfor stadfæstes.

Rettens begrundelse og resultat

Af de grunde, som Advokatnævnet har anført, tiltræder retten, at advokat [A] har handlet i strid med god advokatskik ved at opkræve inkassogebyr, der oversteg det maksimumbeløb, der er fastsat i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 som ændret ved bekendtgørelse nr. 476 af 24. maj 2016, og ved ikke at forholde sig til modpartens indsigelser til kravet i inkassobrevet dateret den 18. december 2017.

Advokat [A] har dermed overtrådt god advokatskik i to tilfælde. Som anført af Højesteret i afgørelsen tryk i U 2018.1160 H må domstolene ved sanktionsfastsættelsen i den konkrete sag tage hensyn til, om der er fornødent grundlag for at ændre nævnets sanktionsfastsættelse. Uanset at det må lægges til grund, at der er tale om to mindre alvorlige forseelser, som begge er sket i samme inkassoskrivelse, finder retten ikke, at der er fornødent grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets sanktionsfastsættelse. Retten tiltræder derfor, at bøden er fastsat til 20.000 kr.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 10.000 kr., af retsafgift med 500 kr. i alt 10.500 kr. Advo-

katnævnet er momsregistreret. Der er ved fastsættelse af beløbet til dækning af advokatbistand lagt vægt på, at sagen ikke er behandlet efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39, at der har været tale om en beskeden udveksling af processkrifter og en kortvarig hovedforhandling.

THIKENDESFORRET :

Advokatnævnets kendelse af 28. februar 2019 stadfæstes.

Advokat [A] skal inden 14 dage til Advokatnævnet betale sagsomkostninger med 10.500 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.